

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 23C/138/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316219970
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Vaverčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1316219970.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Dagmar Vaverčákovou v spore žalobcu: H. U. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. W. Q. XX, O., v zastúpení: LEGAL & CORP s.r.o., so sídlom Gajova 11, Bratislava, proti žalovanému: ALK Slovakia s.r.o., IČO: 47 893 761, so sídlom Tomášikova 64, Bratislava, v zastúpení: PETERKA & PARTNERS advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulská 18/A, Bratislava, o zaplatenie 9.000 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 9.000,- Eur istiny s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.000,- Eur od 30.07.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do pätnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu na súd dňa 14.12.2016, sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 9.000,- Eur príslušenstvom titulom vyplatenia mimoriadnej odmeny, podmienky pre vyplatenie ktorej strany sporu dohodli v dohode o skončení pracovného pomeru zo dňa 15.12.2015.

2. V žalobe uviedol, že dňa 15.12.2015 uzavreli žalobca so žalovaným Dohodu o skončení pracovného pomeru, v zmysle ktorej došlo k ukončeniu pracovného pomeru medzi stranami ku dňu 15.12.2015 z dôvodu rozhodnutia o organizačnej zmene žalovaného zo dňa 01.12.2015, v dôsledku ktorého bolo zrušené pracovné miesto žalobcu. Súčasťou dohody bolo vyplatenie mimoriadnej odmeny, ktoré bolo podmienené úspešnou kategorizáciou lieku Acarizax v prípade, že k 85% úhrade tohto lieku dôjde najneskôr do 01.01.2017 a rešpektovaním ustanovení Dohody, najmä jej článku IX, podľa ktorého zamestnanec nebude odo dňa uzatvorenia tejto Dohody žiadnym spôsobom komunikovať s klientmi a/alebo obchodnými partnermi zamestnávateľa v súvislosti s činnosťou, ktorú zamestnanec vykonával pre zamestnávateľa, kontaktovať a oslovovať ich v súvislosti s činnosťou, ktorú zamestnanec vykonával pre zamestnávateľa, nebude konať v mene zamestnávateľa a ani nebude vyvíjať akúkoľvek činnosť, ktorá by mohla viesť k poškodeniu obchodného mena, dobrej povesti a goodwillu zamestnávateľa a/alebo spoločností patriacich do skupiny zamestnávateľa a/alebo vzniku akejkoľvek, škody na strane zamestnávateľa a/alebo spoločnosti patriacich do skupiny zamestnávateľa, pokiaľ zamestnávateľ neustanoví inak. Dňa 29.06.2016 bolo vydané Rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorým sa liek ACARIZAX 12 S Q - HDM zaradil do zoznamu kategorizovaných liekov s ÚZP (maximálna výška úhrady zdravotnej poisťovne za liek) 239,85 Eur, čo predstavuje 85% úhrady za liek (ďalej len „rozhodnutie“). Žalobca splnil všetky predpoklady pre naplnenie odkladacej podmienky v zmysle čl. IV Dohody a preto mu odo dňa zverejnenia Rozhodnutia vznikol nárok na vyplatenie odmeny vo výške 9.000,- Eur. Podľa článku čl. IV Dohody mala byť žalobcovi vyplatená táto odmena

do 30 dní od dosiahnutia 85% úhrady uvedeného lieku, teda najneskôr do 29.07.2016. Žalovaný však mimoriadnu odmenu nevyplatil napriek tomu, že žalobcovi na ňu jednoznačne a preukázateľne vznikol nárok. Listom zo dňa 28.10.2016 žalovaný reagoval na žiadosť žalobcu, pričom poprel jeho nárok na vyplatenie tejto odmeny keď uviedol, že žalobca síce naplnil prvú časť odkladacej podmienky a teda úspešnú kategorizáciu lieku Acarizax v stanovenom termíne, avšak nesplnil jej druhú časť, ktorou bolo rešpektovanie jednotlivých ustanovení Dohody, najmä jej čl. IX. Svoje stanovisko odôvodnil žalovaný tým, že zo strany žalobcu ako bývalého zamestnanca došlo k spôsobeniu škody žalovanému, čo je v rozpore s čl. IX Dohody. Spôsobenie škody podľa žalovaného spočívalo v tom, že žalobca voči nemu podnikol právne kroky, ktorými sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s neoprávnené zriadeným sídlom žalovaného v priestoroch patriacich žalobcovi a tiež právne kroky, ktorými sa žalobca domáhal odstránenia následkov zásahu do svojich osobnostných práv, čo je v súčasnosti predmetom sporu medzi stranami. Podľa žalovaného mu žalobca spôsobil škodu vo výške zvýšených nákladov na právne služby, ktoré musel žalovaný vynaložiť v súvislosti s riešením vyššie uvedených sporov medzi stranami, a teda v zmysle čl. IX Dohody mu nárok na vyplatenie mimoriadnej odmeny nevznikol.

3. Rozsudkom zo dňa 14.12. 2017 č. k. 23C/138/2016-128 súd žalobe žalobcu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 9.000 Eur od 30.07.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu..

4. Na základe odvolania žalovaného uznesením č. k. 10 Co 126/2019 - 254 zo dňa 30.11.2020 Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že napadnuté rozhodnutie, okrem toho, že trpí vadou absencie rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania, nie je vzhľadom na jeho nedostatočné odôvodnenie v odvolacom konaní preskúmateľné. Nedostatok riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva strany sporu na spravodlivé súdne konanie, pretože sa jej tým odníma možnosť vnímať rozhodnutie ako logicky pochopiteľný celok a súčasne možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia opravných prostriedkov, a teda aj možnosť riadne konať pred súdom. Odňatie možnosti strane konať pred súdom je porušením jej procesných práv, a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní a novom rozhodnutí o žalobe žalobcu bude riadne sa vysporiadať so všetkými podstatnými argumentami strán, opätovne zhodnotiť dôkaznú situáciu a prijať okrem skutkových záverov aj právny záver a tento aj náležite a presvedčivo odôvodniť. Bude tiež povinný rozhodnúť o návrhu žalovaného na prerušenie konania (ak tento návrh nebude zobrať späť, k čomu doposiaľ nedošlo).

5. Na výzvu súdu žalovaný písomne oznámil, že konania vedené na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 26Cb/458/2016 o zaplatenie 2.539,50 Eur z titulu nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia a ušlého zisku a konanie sp. zn. 24C/283/2016 o ochranu osobnosti boli právoplatne skončené v prospech žalovaného a preto žalovaný netrvá na prerušení prejednávaneho sporu. Zároveň súdu predložil aj odvolací rozsudky v týchto konaniach a to rozsudok Krajského súdu Bratislava č.k.: 1Cob/218/2018-376 zo dňa 24.10.2019, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 26Cb/458/2016- 302 zo dňa 25.04.2018 rozsudok Krajského súdu Bratislava 16Co/19/2019-241 zo dňa 25.02.2020, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 24C/283/2016- 145 zo dňa 20.04.2018.

6. Z uvedeného dôvodu, súd už v tomto štádiu konania o návrhu žalovaného na prerušenie konania nerozhodoval.

7. Súd vykonal dokazovanie dôkazmi predloženými stranami sporu s tým, že ho doplnil o výsluchy strán sporu a zistil tento skutkový stav:

8. Z dohody o skončení pracovného pomeru uzatvorenej medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom zo dňa 15.12.2015 súd zistil, že sa dohodli na skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce. Ku skončeniu pracovného pomeru dochádza z dôvodu rozhodnutia o organizačnej zmene zamestnávateľa zo dňa 01.12.2015, v dôsledku čoho sa ruší pracovné miesto zamestnanca ku dňu 14.12.2015. Pracovný pomer na základe vzájomnej dohody strán skončí dňom 15.12.2015.

9. Podľa čl. IV zamestnávateľ vyplatí po skončení pracovného pomeru zamestnancovi odstupné v zákonnej výške, jedného priemerného mesačného zárobku zamestnanca, prípadnú náhradu mzdy

za nevyčerpanú dovolenku v zákonnej výške a mimoriadnu odmenu vo výške 9.000,- Eur na účet zamestnanca v bežných výplatných termínoch zamestnávateľa.

Podľa 2. odseku citovaného článku zamestnávateľ vyplatí zamestnancovi aj mimoriadnu odmenu vo výške 9.000,- Eur. Vyplatenie tejto mimoriadnej odmeny je podmienené úspešnou kategorizáciou (85% úhrada) lieku Acarizax zamestnávateľa (odkladacia podmienka) a rešpektovaním zo strany zamestnanca ustanovení tejto Dohody, najmä čl. IX. V prípade, že k 85% úhrade lieku Acarizax nedôjde najneskôr do dňa 01.01.2017, zamestnancovi nárok na vyplatenie tejto mimoriadnej odmeny nevznikne. Táto mimoriadna odmena bude vyplatená na účet zamestnanca do 30 dní od dosiahnutia 85 % úhrady uvedeného lieku zamestnávateľa. Uvedené sumy podliehajú zdaneniu a odvodom na zdravotné poistenie a sociálne zabezpečenie v súlade s platnými právnymi predpismi.

10. V článku IX tejto Dohody sa žalobca ako zamestnanec zaviazal, že nebude odo dňa uzatvorenia tejto Dohody

- žiadnym spôsobom komunikovať s klientmi a/alebo obchodnými partnermi zamestnávateľa v súvislosti s činnosťou, ktorú zamestnanec vykonával pre zamestnávateľa,
- kontaktovať a oslovovať ich v súvislosti s činnosťou, ktorú zamestnanec vykonával pre zamestnávateľa,
- nebude konať v mene zamestnávateľa a ani nebude vyvíjať akúkoľvek činnosť, ktorá by mohla viesť k poškodeniu obchodného mena, dobrej povesti a goodwillu zamestnávateľa a/alebo spoločnosti patriacich do skupiny zamestnávateľa a/alebo vzniku akejkoľvek škody na strane zamestnávateľa a/alebo spoločnosti patriacich do skupiny zamestnávateľa, pokiaľ zamestnávateľ nestanoví inak.

11. Z Rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 29.06.2016, číslo: W súd zistil, že liek 6733B ACARIZAX 12 SQ-HDM Iyo por 90x12 SQ-HDM sa podľa § 16 ods. 1 zákona zaraďuje do zoznamu kategorizovaných liekov, úradne určená cena lieku sa určuje vo výške 235,57 Eur, maximálna cena lieku vo verejnej lekární sa určuje vo výške 282,16 Eur.

12. Zo žiadosti o vyplatenie mimoriadnej odmeny zo dňa 04.10.2016 súd zistil, že žalobca žiadal v zmysle Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 15.12.2015 žalovaného o vyplatenie mimoriadnej odmeny. V žiadosti uviedol, že odkladacia podmienka úspešnej kategorizácie lieku Acarizax bola splnená Rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 29.06.2016 a uverejnená v Zozname kategorizovaných liekov 01.10.2016 - 31.10.2016.

13. Z listu žalovaného zo dňa 28.10.2016 adresovaného žalobcovi súd zistil, že žalovaný informoval žalobcu, že dňa 01.10.2016 spoločnosť dosiahla úspešnú kategorizáciu lieku Acarizax s 85% úhradou, čím bola splnená prvá podmienka na vyplatenie mimoriadnej odmeny vo výške 9.000,- Eur podľa čl. IV Dohody. Článok IV. Dohody však viaže vyplatenie mimoriadnej odmeny aj na splnenie ďalšej podmienky rešpektovania ustanovení Dohody, najmä jej čl. IX. zo strany žalobcu, vzniku akejkoľvek škody na strane spoločnosti a/alebo spoločností patriacich do skupiny spoločnosti. Vzhľadom na právne kroky, ktoré žalobca podnikol voči spoločnosti po uzavretí Dohody, a to najmä: výzvu od právneho zástupcu zo dňa 04.04.2016, ktorým sa domáhal vydania údajného bezdôvodného obohatenia z dôvodu užívania jeho adresy ako sídla spoločnosti a výzvu od jeho právneho zástupcu zo dňa 25.04.2016 na odstránenie následkov údajných zásahov do osobnostných práv žalobcu a náhradu nemajetkovej ujmy, má spoločnosť za to, že tým porušil ustanovenie čl. IX Dohody a to tým, že spoločnosti spôsobil škodu v podobe vynútených zvýšených nákladov na právne služby vo veci riešenia výziev, ktorými sa pokúšal voči spoločnosti uplatňovať zjavne bezdôvodné a právne nepodložené nároky. Vzhľadom na konanie žalobcu v rozpore s čl. IX. Dohody preto nesplnil druhú podmienku na vyplatenie mimoriadnej odmeny podľa čl. IV. Dohody a preto žalovaný nemôže uvedenú mimoriadnu odmenu vyplatiť.

14. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že z citácie emailu žalovaného s názvom rezignácia a zo znenia dohody o skončení pracovného pomeru vyplýva, že skutočnosti uvedené v emaily neboli pravdivé, žalovaný si osobné dôvody vymyslel a to, že súd to vyhodnotil tak, že to nie je zásah do jeho osobnostných práv... žalobca si myslí, že je. Pokiaľ ide o druhé konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, má za to, že na základe dohody o skončení nájomnej zmluvy sa ukončovali všetky práva a povinnosti z tejto zmluvy, takže aj sídlo spoločnosti žalovaného. Aj žalobca má s právnymi službami spojené náklady a určite by na ne nevynakladal peniaze zbytočne. Čo sa týka odstúpného z nájomnej zmluvy vôbec nebolo štedré, nakoľko nájom mal byť na 3 roky a žalovaný ho vypovedal za 18 mesiacov. Pred podaním žalôb sa žalobca poradil s advokátskou kanceláriou čo sa týka výziev, ale išlo len o listy bez plnej moci. Tú udelil až v 11/2016.

15. Z výsluchu prokuristu žalovaného súd zistil, že úmyslom žalovaného bolo od začiatku rozísť sa so žalobcom ako dlhoročným zamestnancom korektné a slušne. Preto skončenie pracovného pomeru pre nadbytočnosť nebolo riešené výpoveďou ale dohodou o skončení pracovného pomeru, pričom podmienky v dohode boli pre žalobcu veľmi priaznivé a nadštandardné. V dohode strany sporu uviedli, že ju uzavreli slobodne a vážne a na základe dohody bola žalobcovi vyplatená prvá odmena vo výške 9.000 Eur ako férové uzavretie spolupráce a taktiež tam bol prísľub na získanie druhej odmeny, ktorá je predmetom tohto konania, pokiaľ budú splnené jej podmienky. Súčasťou podmienok bolo aj, že žalobca nebude vyvíjať akúkoľvek činnosť, ktorá by mohla viesť ku vzniku akejkoľvek škody. Súčasťou dohody bola mlčanlivosť a lojálnosť, ktorú žalobca vždy prejavoval vo vzťahu k žalovanému. Žalobca v dohode prehlásil, že si je vedomý povinnosti dodržiavať povinnosti uvedené v dohode. Jediné čo bolo potrebné pre získanie odmeny, ktorá je predmetom tohto konania bolo to, aby žalobca nerobil nič. Bol preto veľmi zaskočený, keď po pár týždňoch od skončenia pracovného pomeru od žalobcu dostali list, kde ich vyzýval na zaslanie objednávky na prenájom priestorov. Žalovaný mal so spoločnosťou Ados, s. r. o., ktorej jediným vlastníkom a konateľom je žalobca uzavretú nájomnú zmluvu k nehnuteľnosti, ku ktorej mal žalobca spoluvlastnícky vzťah s jeho matkou. Na tejto adrese mal žalovaný zapísané sídlo. Požiadavka na zaslanie objednávky na prenájom priestorov od žalobcu bola nekorektná, pretože žalovaný so spoločnosťou Ados uzavrel dohodu o skončení nájomnej zmluvy, na základe ktorej bolo prenajímateľovi uhradené 10 mesačné odstupné z dôvodu predčasného skončenia nájmu s tým, že tieto priestory uvoľnili predčasne, preto súhlasil, aby tam žalobca dal prípadného ďalšieho nájomcu už v 12/2015. Priestory protokolárne odovzdali a zabezpečili doposielanie pošty žalovaného. Pri uzatváraní dohody o skončení nájmu upozornil žalobcu, že prepis sídla spoločnosti bude trvať dlhšie, nakoľko ide o dánsku spoločnosť. Žalobcovi vyšiel maximálne v ústrety aj vo výške odstupného, nakoľko pôvodne navrhol 6 alebo 7 mesačný nájom, ale keďže žalobca tlačil, aby sa mu vrátili investície do úpravy týchto priestorov, ktoré mu žalovaný v žiadnom prípade nemohol uhradiť, nakoľko išlo o rodinný dom. Túto skutočnosť teda zohľadnili v 10 mesačnom nájme ako odstupnom, s čím žalobca súhlasil. Preto keď začal vyzývať vo 2/2016 na ďalšie nájomné, považovali to za nekorektné. Týmito aktivitami žalobcu začali vznikať žalovanému prvé náklady na právne služby v súvislosti s jeho uplatnenými nárokmi. Zároveň konali vo veci zmeny sídla, ku ktorej došlo v polovici 3/2016, o čom žalobcu informoval. Napriek tomu im bola doručená od Ados s. r. o. výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že sa žalobca vyhrážal, že v prípade, že to neuhradí, bude ich žalovať na súde. Okrem toho v 3/2016 im žalobca adresoval ďalší list, kde ich vyzýval na odmenu za rok 2015. Napriek tomu, že v dohode o skončení pracovného pomeru uviedol, že všetky jeho finančné nároky boli uhradené. Žalovaný opäť musel dať túto vec na posúdenie právnej kancelárie a o výsledku žalobcu informovali listom, že na to nemá nárok. V druhej polovici 4/2016 im žalobca doručil ďalšiu výzvu, v ktorej ich obvinil zo zásahu do jeho osobnostných práv a vyzýval ich na náhradu nemajetkovej ujmy. Toto ich šokovalo keď tvrdil, že došlo k neoprávnenému zásahu e-mailom, ktorý zaslal prokurista zamestnancom žalovaného s názvom „rezignácia“. Išlo o internú komunikáciu, korektnú, pričom pojem rezignácia bol v súlade s korporátnymi pravidlami žalovaného. Tento email bol v prospech žalobcu, v závere mu bolo poďakované za jeho prácu, prístup ku klientom a lojálnosť. Bolo v prospech žalobcu preto, že tam mohol uviesť aj, že skončil z dôvodu, že jeho pracovná pozícia sa stala nadbytočnou a pre žalovaného nepotrebnou. Okrem zamestnancov bol tento email poslaný aj žalobcom. Pokiaľ ide o splnenie podmienok na vyplatenie odmeny, ktorá je predmetom tohto konania, tak v 10/2016 došlo k splneniu prvej podmienky a napriek tomu, že žalobca dodržal podmienku mlčanlivosti a neoslovoval ich klientov, nebolo možné mu vyplatiť túto odmenu pre porušenie článku IX dohody o skončení pracovného pomeru, pretože túto flagrantne porušil, keď začal podnikať nedôvodné právne kroky a zahlcoval žalovaného svojimi nárokmi, čo spôsobovalo problémy v chode spoločnosti, pretože do všetkých výziev a listov musel žalovaný zapájať právnu kanceláriu a tento čas potom chýbal inde. Od 2-10/2016 vzniklo žalovanému na týchto priamych nákladoch škoda 3.500,- Eur. Išlo o nedôvodné náklady. Bolo by morálne neobhájiteľné vyplatiť žalobcovi ako bývalému zamestnancovi takúto odmenu a tváriť sa, že článok IX hody bol naplnený. Súdne konania, ktoré žalobca viedol voči žalovanému využíval na poškodenie záujmov žalovaného v snahe pomstiť sa mu. V tomto poukazuje na rozhodnutia súdov v týchto konaniach a to prvostupňové aj odvolacie. Aj podanie dovolania svedčí u žalobcu o jeho obsedantnom spôsobe mať za každú cenu pravdu. Ak by tieto kroky žalobca nepodnikol, tak žalovaný by mu odmenu vyplatil. Žaloby boli podané žalobcom v čase po splnení podmienky kategorizácie lieku. Je pravdou, že žalovaný mal adresu sídla nehnuteľnosti žalobcu aj po zániku nájomnej zmluvy na adrese nájmu, avšak súhlas spoluvlastníkov nehnuteľnosti nebol podmienený trvaním nájomnej zmluvy. Je pravdou, že v emaily, ktorý bol predmetom konania o ochranu osobnosti bolo uvedené, že žalobca končí u žalovaného z osobných dôvodov. Toto bolo dohodnuté so žalobcom, ktorý to popiera.

16. Podľa právneho zástupcu žalobcu asi 85 % toho, čo uviedol žalovaný, nie je v tomto konaní podstatné, ale podstatné je to, že obsahom dohody o skončení pracovného pomeru, ktorú uzatvorili strany sporu, bol záväzok vyplatenia mimoriadnej odmeny, pričom prvá podmienka bola splnená 29.06.2016 a do tohto dátumu nebola podaná žiadna žaloba. Jediné, čo si žalobca dovolil bolo napísanie listu, ktorým žiadal o zjednanie nápravy, lebo bol dotknutý obsahom emailu s názvom rezignácia. Podanie kvalifikovanej súdnej žaloby nemôže byť považované za konanie v rozpore s dohodou o skončení pracovného pomeru, ak by táto dohoda mala obmedzovať právo žalobcu na súdnu ochranu do budúcnosti, bola by v tejto časti neplatná. Výzvy spoločnosti Ados s. r. o. nemožno stotožňovať so žalobcom ako zamestnancom. Uvedené žaloby neboli šikanózne, nakoľko vychádzali z pravdivých skutkových tvrdení. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola právoplatne skočená, žalobca neuspel. Súdne rozhodnutie treba rešpektovať. Podľa súdu len poskytnutie adresy sídla nepovažujú za plnenie. Čo sa týka kauzy a ochranu osobnosti, skutkový stav bol pravdivý, súd mal iný názor a síce že zásah nebol takej intenzity, aby si zaslúžil ochranu. Nemožno ich teda považovať za šikanózne uplatnenie práva, pričom v týchto konaniach ešte nebolo rozhodnuté o výške trov konania. Takže u žalovaného nemožno hovoriť o škode. Čo sa týka nákladov na právne služby taktiež nemožno hovoriť o škode, nakoľko za vynaložené náklady dostal žalovaný právnu službu takže opäť nejde o škodu, pretože jej predpokladom je porušenie povinnosti, pričom žalobca žiadnu povinnosť neporušil. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, ktorý si uplatňuje, je to po uplynutí 30 dní odo dňa vydania rozhodnutia MZSR z 29.06.2016. Má za to, že tým bola naplnená prvá podmienka v zmysle dohody na vyplatenie mimoriadnej odmeny.

17. Podľa žalovaného právnu vôľu spoločnosti Ados s. r. o. vytvára žalobca ako jediný spoločník a konateľ. Potvrdil to aj vo vyjadrení z 27.06.2017 v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia jeho právny zástupca v tom smere, keď uviedol, že ak by žalobca vedel, že bude s ním ukončený pracovný pomer u žalovaného, nebol by uzavrel dohodu o skončení nájmu. Čo sa týka podaných žalôb žalobcu, tieto považuje za šikanózne výkon práva, pretože rozhodnutia súdu preukázali, že neboli splnené základné právne podmienky uplatnených nárokov. Išlo teda o takzvané principiálne spory, keď žalobcovi nešlo o peňažné nároky, ale o to, aby poškodil žalovaného.

18. Právny zástupca žalobcu záverečným prednesom uviedol, že v konaní ide o mzdový nárok žalobcu na zaplatenie 9.000 Eur na základe dohody o skončení pracovného pomeru so žalovaným. Nie je sporné, že prvú podmienku pre priznanie žalovanej sumy žalobca splnil a to bola úspešná kategorizácia lieku. Druhá podmienka vyplatenia nároku bola vymedzená negatívne, pričom žalovaný tvrdí, že žalobca sa nezdržal voči žalovanému konaniu, ktoré mu malo spôsobiť škodu. Toto konanie vidí žalovaný v súdnych konaniach, ktoré mal iniciovať žalobca voči žalovanému. Žalobca namieta skutočnosť, že v prvom konaní bol subjekt žalobcu odlišný od žalobcu v tomto pracovnoprávnom spore. Žalobcom bola obchodná spoločnosť, ktorej jediným spoločníkom a jediným konateľom je žalobca, avšak nemožno dospieť k záveru, že by išlo o totožný subjekt ako je žalobca v tomto konaní. Pokiaľ ide o žalobu na ochranu osobnosti, nemožno uzatvoriť dohodu, ktorá by zakazovala žalobcovi ústavne garantované právo na súdnu ochranu. Išlo by o vzdanie sa práva do budúcnosti, čo by spôsobilo neplatnosť takejto dohody. Taktiež nemožno považovať za porušenie právnej povinnosti uplatnenie si práva na súdnu ochranu. Žalovaný považuje za škodu, ktorá mu mala vzniknúť ako suma za poskytnutie právnych služieb vo vzťahu k úkonom, ktoré urobil žalobca voči žalovanému. Žalovaný sa sám rozhodol a objednal si právne služby, za ktoré zaplatil a teda za vynaložené finančné prostriedky ako protihodnotu dostal právne služby. Žalovaný do dnešného dňa dôkazne nepreukázal, že vynaložil nejaký náklad v príčinnej súvislosti s konaním žalobcov. Ani jedno zo súdnych konaní, ktoré inicioval žalobca nebolo bezzákladné, nakoľko vychádzalo z pravdivo opísaných skutkových okolností a právne posúdenie malo racionálny základ. To, že pred súdmi žalobca napokon v týchto konaniach neuspel treba rešpektovať. V oboch konaniach doposiaľ nebolo rozhodnuté o výške trov konania takže nemožno preto hovoriť, že by zo strany žalobcu došlo k porušeniu právnej povinnosti zaplatiť žalovanému trovy týchto súdnych konaní. Žaloby neboli podané pred vznikom nároku žalobcu na zaplatenie odmeny, ale až po jeho splatnosti, teda po vzniku nároku. Vzhľadom na to, že dôvody, pre ktoré odvolací súd zrušil predchádzajúce rozhodnutie (v ktorom bol žalobca úspešný), boli procesného charakteru a tieto boli v tomto konaní vyriešené. Žiada, aby súd opätovne rozhodol tak, že žalobe vyhovie a prizná žalobcovi aj nárok na náhradu trov konania.

19. Podľa žalovaného medzi stranami sporu boli vymedzené podmienky pre vyplatenie ďalšej odmeny vo výške 9.000 Eur, ktoré možno zhrnúť do troch skupín a síce bola to úspešná kategorizácia lieku,

ďalej žalobca nemal žiadnym spôsobom komunikovať s obchodnými partnermi a klientmi žalovaného, nemal vyvíjať akúkoľvek činnosť, ktorá by mohla viesť k poškodeniu obchodného mena, dobrej povesti žalovaného alebo jeho skupiny, resp. ktorá by mohla viesť k vzniku akejkoľvek škody na strane žalovaného alebo spoločnosti z jeho skupiny. Žalovaný má za to, že žalobca svojim konaním, teda výzvami v priebehu roka 2016 spôsobil žalovanému škodu v podobe straty času, personálnych nákladov a nákladov na právne služby. Konanie spoločnosti Ados s. r. o. možno považovať za konanie žalobcu ako bývalého zamestnanca, pretože bol tvorcom vôle tejto spoločnosti a v súdnych konaniach, ktoré inicioval sám uviedol, že keby vedel, že s ním žalovaný skončí pracovný pomer, tak by neuzavrel dohodu o skončení nájmu. Spôsob akým si žalobca uplatnil svoje práva, bol jednoznačne snahou pomstiť sa žalovanému za ukončenie pracovného pomeru a obchodného vzťahu. V zmysle judikatúry o zjavné bezúspešné uplatnenie práva ide v prípadoch, keď už zo skutkových tvrdení žiadateľa možno zistiť, že žaloba nemôže uspieť. V prípade žalôb, ktoré podal žalobca voči žalovanému išlo o principiálne spory, ktoré považuje za šikanóznny výkon práva zo strany žalobcu. Žalobu preto žiada zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ by súd vyhovel žalobe, tak má za to, že pokiaľ ide o počiatok omeškania, ide o dobu od 30.10.2016, nakoľko až dňom 01.10.2016 bol predmetný liek zaradený do zoznamu kategorizovaných liekov a nemožno vychádzať od dátumu rozhodnutia.

20. Podľa článku 3 Zákonníka práce - zák. č. 311/2001 Z.z., zamestnanci majú právo na mzdu za vykonanú prácu, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, na odpočinok a zotavenie po práci. Zamestnávateľia sú povinní poskytovať zamestnancom mzdu a utvárať pracovné podmienky, ktoré zamestnancom umožňujú čo najlepší výkon práce podľa ich schopností a vedomostí, rozvoj tvorivej iniciatívy a prehlbovanie kvalifikácie.

21. Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

22. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje plnenie poskytované v súvislosti so zamestnaním podľa iných ustanovení tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov, najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady, príspevky zo sociálneho fondu, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií a náhrada za pracovnú pohotovosť. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení.

23. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa zákonníka práce za mzdu treba považovať všetky plnenia od zamestnávateľa poskytované zamestnancovi za vykonanú prácu. Odmeňovanie je založené na princípe zmluvnej voľnosti. Platí zásada, že mzda sa poskytuje za skutočne vykonanú prácu. Súčasťou pracovnej zmluvy sú dohodnuté mzdové podmienky, ktoré majú obsahovať aj formy odmeňovania za prácu. Základom je tarifná mzda. Druhou skupinou mzdových foriem sú motivačné mzdové formy (prémie, výkonnostné a iné odmeny, bonusy a iné). Zákonník práce neurčuje názvy zložiek mzdy, ktorými zamestnávateľ bude motivovať zamestnanca k splneniu stanoveného cieľa. V praxi sú základné mzdové formy kombinované s doplnkovými, medzi ktoré patria plnenia, všeobecne nazývané ako pohyblivé zložky mzdy, nakoľko nemajú charakter pevnej sumy tarifnej mzdy a ich výška je v závislosti od splnenia podmienok pre vznik nároku na danú zložku premenlivá. Odmeny bývajú vyjadrené merateľnými ukazovateľmi a v prípade hodnotiteľných ukazovateľov sa posudzuje iba skutočnosť, či ukazovateľ bol splnený. Medzi motivačné mzdové formy patria rôzne cieľové odmeny, mimoriadne odmeny, polročné a koncoročné odmeny, podiely na výsledkoch hospodárenia, iné druhy rôznych bonusov. Pojem bonus vyjadruje dobrovoľne poskytnuté mzdové ocenenie prínosu zamestnanca na dosiahnutom zisku (Baranová a kol. v zákonníka práce - komentára C. H. Beck 2017). Aj, keď poskytovanie týchto pohyblivých zložiek mzdy má fakultatívny charakter, ak sú splnené podmienky pre vznik nároku na príslušnú zložku mzdy, zamestnávateľ je povinný nárok zamestnanca uspokojiť.

26. V tomto konaní medzi stranami sporu boli nesporné skutočnosti, že v rámci dohody o skončení pracovného pomeru z organizačných dôvodov bola medzi stranami sporu ako účastníkmi pracovnoprávneho vzťahu dohodnutá v článku IV mimoriadna odmena vo výške 9.000,- Eur, ktorá žalobcovi bola vyplatená v riadnom termíne a ďalšia mimoriadna odmena vo výške 9.000,- Eur, ktorej vyplatenie bolo podmienené splnením v tomto článku uvedených podmienok. Nebolo sporné, že žalobca splnil podmienku úspešnej kategorizácie lieku v určenom termíne ako aj podmienku zákazu komunikácie a kontaktovania klientov a obchodných partnerov žalovaného ako zamestnávateľa v súvislosti s činnosťou, ktorú žalobca ako zamestnanec vykonával pre zamestnávateľa.

Spornou skutočnosťou bolo splnenie podmienky, že žalobca nebude konať v mene zamestnávateľa a ani nebude vyvíjať akúkoľvek činnosť, ktorá by mohla viesť ku vzniku akejkoľvek škody na strane zamestnávateľa a/alebo spoločnosti patriacich do skupiny zamestnávateľa, pokiaľ zamestnávateľ nestanoví inak.

27. Žalobca mal za to, že splnil všetky predpoklady pre naplnenie odkladacej podmienky v zmysle čl. IV Dohody a preto mu odo dňa zverejnenia Rozhodnutia vznikol nárok na vyplatenie odmeny vo výške 9.000,- Eur. Podľa článku čl. IV Dohody mala byť žalobcovi vyplatená táto odmena do 30 dní od dosiahnutia 85% úhrady uvedeného lieku, teda najneskôr do 29.07.2016. Žalovaný však mimoriadnu odmenu nevyplatil napriek tomu, že žalobcovi na ňu jednoznačne a preukázateľne vznikol nárok. Spôsobenie škody pritom žalovaný videl v tom, že žalobca voči nemu podnikol právne kroky, ktorými sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s neoprávnene zriadeným sídlom žalovaného v priestoroch patriacich žalobcovi a tiež právne kroky, ktorými sa žalobca domáhal odstránenia následkov zásahu do svojich osobnostných práv. Podľa žalobcu náklady na právne služby, ktoré žalovaný vo svojej odpovedi označil ako spôsobenú škodu nemožno v žiadnom prípade akceptovať, nakoľko žalobca si vo vzťahu k žalovanému iba uplatňuje svoje práva a bráni svoje oprávnené záujmy, čo za žiadnych okolností nemožno považovať za spôsobenie škody. Tým, že žalobca uplatňuje svoje práva na vydanie bezdôvodného obohatenia či zdržanie sa zásahu do jeho osobnostných práv však nijakým spôsobom neporušuje žiadnu právnu povinnosť uloženú mu zmluvou či právnym predpisom, naopak, žalobca svojimi krokmi iba využíva právo na ochranu svojich práv, ktoré mu poskytuje zákon.

28. Na druhej strane žalovaný považoval za porušenie tejto podmienky skutočnosť, že v čase po uzatvorení Dohody o skončení pracovného pomeru podnikol žalobca voči žalovanému viaceré právne kroky, ktorými sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu opakovane pokúšal voči žalovanému uplatňovať zjavne bezdôvodné a právne nepodložené nároky. Žalovaný bol objektívne nútený do riešenia predmetných nárokov zainteresovať svojho právneho zástupcu, v dôsledku čoho mu vznikla škoda vo forme zvýšenia nákladov za právne služby vo veci riešenia výziev zasielaných v mene žalobcu. Žalovaný poukázal na výzvy žalobcu, z ktorých mu vznikli náklady na vynaložené právne služby poskytnuté žalovanému, ako obrana voči predmetným domnelým.

29. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že z výkladu článkov IV a IX dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 15.12.2015 vyplýva, že vyplatenie mimoriadnej odmeny, ktorá je predmetom tohto konania žalovaný podmieňoval určitým pracovným výkonom žalobcu, ktorý odviezol v pracovnom pomere u žalovaného a ktorý mal spočívať vo výsledku, ktorým bola úspešná kategorizácia lieku najneskôr do 01.01.2017. V konaní bolo nesporné, že túto podmienku žalobca splnil. Taktiež bolo nesporné, že splnil podmienku zákazu komunikovať a kontaktovať obchodných partnerov a klientov žalovaného v súvislosti s činnosťou, ktorú žalobca ako zamestnanec vykonával pracovnom pomere pre žalovaného.

Žalobca realizoval vo vzťahu k žalovanému výzvy a následne podal na tunajší súd žalobu o ochranu osobnosti voči žalovanému (sp. zn. 24C/283/2016) a ako konateľ spoločnosti Ados s. r. o. sa domáhal žalobou vydania bezdôvodného obohatenia a ušlého zisku v konaní, ktoré prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. 26Cb/458/2016. Súd má za to, že bez ohľadu na výsledok uvedených konaní (žalobca bol neúspešný, žaloby boli právoplatne zamietnuté) nie je možné považovať výkon práva na súdnu ochranu za konanie spôsobujúce škodu na strane žalovaného ako zamestnávateľa. V tomto smere podľa judikatúry zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je aj právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejedнала dvojinštančnom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 168/2008 zo dňa 30.11.2009). Pokiaľ žalobca pociťoval

konanie žalovaného za rozporné so zákonom, v tomto smere realizoval výzvy vo vzťahu k žalovanému a následne sa rozhodol svoje domnelé práva uplatniť žalobou na súde, nejde o činnosť, ktorá by bez ďalšieho mohla viesť k záveru, že žalobca porušil podmienku uvedenú v dohode o skončení pracovného pomeru ako predpoklad pre priznanie mimoriadnej odmeny. V zmysle judikatúry (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo 218/2010), obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Právo na spravodlivý súdny proces však neznamená právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Je treba uviesť, že ani v jednom súdnom konaní nebolo konštatované, že by išlo o zjavne bezdôvodné žaloby. Súdny v týchto konaniach vykonali navrhnuté dokazovanie a dospeli k názoru, že žaloby sú nedôvodné.

Procesným dôsledkom toho, že žalobca v týchto sporoch voči žalovanému neuspel bude uloženie povinnosti náhrady trov konania žalovaného vo výške, ako ju určí súd na základe vyčíslenia právneho zástupcu žalovaného.

30. Realizáciu výziev a žalôb nemožno však považovať za porušenie právnej povinnosti ako jedného z predpokladov pre priznanie náhrady škody.

Súd dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky stanovené v dohode o skončení pracovného pomeru pre priznanie mimoriadnej odmeny a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9.000 Eur.

31. K dôvodnosti nároku žalobcu na úrok z omeškania zo sumy mimoriadnej odmeny sa vyjadril odvolací súd v uznesení č. k. 10 Co 126/2019 - 254 zo dňa 30.11.2020 z dôvodu hospodárnosti konania a pre prípad, že súd prvej inštancie dospeje v ďalšom konaní a novom rozhodnutí k záveru, že žalobcom uplatnený nárok, je mzdovým nárokom podľa Zákonníka práce s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 460/2017 zo dňa 04.07.2017, ktorým sa odvolací súd stotožňuje, keďže rovnaký právny názor zastáva aj vo svojej rozhodovacej praxi.

32. Vzhľadom na to, že žalovaný na výzvu žalobcu nevyplatil predmetnú mimoriadnu odmenu, bol v omeškaní s týmto peňažným plnením, súd ho preto ho zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy a to od 30.07.2016 do zaplatenia. Splatnosť mimoriadnej odmeny bola vymedzená v dohode o skončení pracovného pomeru v druhom odseku článku IV. tak, že „ táto mimoriadna odmena bude vyplatená na účet zamestnanca do 30 dní od dosiahnutia 85 % úhrady uvedeného lieku zamestnávateľa. Uvedené sumy podliehajú zdaneniu a odvodom na zdravotné poistenie a sociálne zabezpečenie v súlade s platnými právnymi predpismi“. Žalobca preukázal rozhodnutím ministerstva zdravotníctva zo dňa 29.06.2016, že uvedený liek bol zaradený do zoznamu kategorizovaných liekov, teda lehota na plnenie uplynula 29.07.2016 a dňom 30.07.2016 bol žalovaný v omeškaní s týmto peňažným plnením.

33. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca splnil všetky podmienky stanovené žalovaný pre vyplatenie mimoriadnej odmeny a preto súd žalobe vyhovel.

34. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.